

Kvindernes Udstilling vil blive givet, saa alle Kvindernes skønne Forhaabninger om denne kan gaa i Opfyldelse. Kammerherreinde Oxholm er sikkert den Rette til at staa i Spidsen herfor. J. M.

Fra Aalborg.

Vor Artikel om den kvindelige Glarmester har Aalborg Stiftstidende optaget og tilføjet følgende:

De unge Piger i Aalborg vil antagelig ved at læse ovenstaaende Skildring af den lille Julie Hegelunds store Anstrængelser for at faa lidt Tegneundervisning være komne til Erkendelse af, hvor anderledes velstillede de er.

Aalborg tekniske Skole slaar nemlig ikke saaledes som Skolen i København Porten i for Næsen af Kvinderne. Tværtimod staar dens Lokaler i lige saa fyldigt Omfang aabne for dem som for Mænd. Og der spørges ikke, om de paagældende kan betale for deres Undervisning eller ej. Enhver Kvinde kan her faa gratis Undervisning i Tegning, Skrivning og Regning m. v., saa længe Lokalerne strækker til.

Havde den her omtalte unge Pige altsaa opholdt sig i Aalborg i Stedet for i København, vilde hun have været sparet for alle de Vanskeligheder, hun hidtil har maattet kæmpe med. Hun vilde lige saa vel som de Hundreder Kønsfæller fra alle Samfundsklasser, der hidtil har frekventeret Teknisk Skole, være bleven optaget i denne, og hun vilde her have kunnet faa al den Tegneundervisning, som hun maatte ønske.

I den Henseende rager Aalborg tekniske Skole ganske vist betydeligt op over alle andre Skoler her i Landet af denne Art, thi den har ikke alene et forholdsvis meget større Elevantal end nogen anden dansk teknisk Skole, men den yder den meget omfattende Undervisning, som Skolen giver, aldeles gratis saa vel til Mænd som til Kvinder.

For øvrigt kan det ikke andet end vække Forundring, at ingen anden teknisk Skole her i Landet, efter at disse Skoler nu ydes forholdsvis betydelige Statstilskud, har fulgt den herværende Skoles Eksempel i Retning af at udvide Undervisningen ogsaa til Kvinder. Hvad disse her kan lære, vil dog i mange Henseender komme dem til Nytte, og derved faar man jo ogsaa de tekniske Skolers Lokaler tagne i Brug om Dagen, da Undervisningen af Kvinderne bedst kan ske, i Stedet for at Skolen ellers de fleste Steder staar ubenyttet med Undtagelse af nogle faa Aftentimer.

Særlig maa det forundre, at teknisk Skole i København, der burde gaa i Spidsen for Provindsskolerne, ikke er slaaet ind paa denne Bane. Men det skal nok for en Del skyldes Skolens Forstander, Hr. Talbitzer, der, efter hvad der meddeles os, i Virkeligheden næppe stiller sig saa elskværdig og venlig over for Kvinders Adgang til de tekniske Skolers Undervisning, som man efter ovenstaaende Beretning om hans Optræden over for den lille Julie Hegelund kunde fristes til at tro. Aalb. Stiftst. Red.

Cycleudstillingen.

Det er en snedig Opfindelse at komme med en Udstilling af Cycler netop nu, da

der ligger Foraarsforømmelser i Luften og man ikke har noget højere Ønske end at fare hundrede Mile ud i Landet for at dæmpe Vaarlængsel og umulige Haab. Elskværdige Læserinde, gaa ikke ud i Koncertpalæet uden du har 500 Kroner til en Cycle, thi du modstaar ikke Fristelsen, naar du ser til venstre paa de fortryllende Royal-Cycler, der blinker og lokker med sit Letløbende Cycle 29 c. prøvet og fundet evigvarende. Du vil ikke kunne leve, uden du faar en saadan Maskine; du gaar straks hen paa Østergade 40 og køber en Maskine. Dit lykkelige, tillidsfulde Ansigt giver dig Kredit. Du springer op paa Maskinen, du føler dig straks som Herre i at styre, du behøver slet ikke at benytte det lukkede Lokale, Royal-Cyclelageret byder dig. Du farer allerede i din lette, moderne Sportsdragt ud ad Strandvejen.

Ja — kunde du endda møde din rige Onkel, saa han dig i din Reform-Sportsdragt, ja — saa betalte han sikkert din Maskine. Tør du haabe at være saa heldig?

Men andre lykkelige Væsener, der løber om med 500 Kr. i Lommen til Cycle, dem vil vi stærkt anbefale at gaa ud i Koncertpalæet; især om Aftenen. Ved Lys og Musik er Dansk Bicycleklubs Udstilling storartet nydelig.

Kun Skade, at den er aaben saa kort — endnu kun denne ene Søndag.

Forholdstalsvalg.

Fru Redaktør!

Idet jeg takker meget for den velvillige Omtale af min lille Bog om „Forholdstalsvalg“, maa jeg dog bede Dem betage Deres Læsere den Tro, at „den vil være af stor Betydning ved de kommende Landstingsvalg.“ Disse foretages nemlig efter Andraes System; og der skulde en Valglovsændring til, inden de kunde foregaa efter D'Hondts. Der imod vil min lille Bog kunne faa megen Betydning for alle *private Foræninger*. I disses Vedtægter burde altid bestemmes, at Bestyrelser og Udvalg vælges efter Forholdstal, med mindre Enigheden er saa stor, at Valget kan ske med Akklamation. Ærb.

Fredrik Bajer.

Om Alderdomsunderstøttelsesloven

afholdt *Kvindelig Fremskridtsforening* et offentligt Møde i Tirsdags, Østergade 15. Folk havde givet saa talrigt Møde, at mange maatte gaa uden at kunne komme ind.

Hensigten med Mødet var at give Kvinderne Lejlighed til at udtale sig om de Ændringer i Alderdomsunderstøttelsesloven, som de kunde ønske, naar der rimeligvis i en nær Fremtid kommer til at foreligge en Revision af Loven.

Til at deltage i denne Forhandling havde *Kvindelig Fremskridtsforening* indbudt en Del af de mere betydelige Mænd, som skriftligt eller mundtligt havde udtalt sig offentligt om Loven. Mange af disse var komne til Stede, og Forhandlingen hørtes med den største Interesse, skønt Folk stod saa tæt pakkede, at man maatte aabne Vinduer og Døre.

Fru Johanne Meyer fremhævede Nødvendigheden af, at Kvinderne i det hele taget kendte de Love, der herskede, og talte om

det meningsløse i, at selv i en ny og moderne Lov som Alderdomsunderstøttelsesloven straffede man den gifte Kvinde med at gøre hende identisk med hendes Ægtefælle som juridisk Person, idet en gammel hæderlig Kone kunde nægtes Understøttelse, naar hendes Ægtefælle i sine unge Dage havde modtaget Fattighjælp.

Hr. Bogtrykker Lazarus kritiserede med stor Sagkundskab Loven i dens Enkeltheder og oplyste ved faktiske Eksempler, hvorledes Loven havde virket, siden den var traadt i Kraft.

Kontorchef i Magistratens 3. Afdeling, Hr. Justitsraad Ræder, der i disse Dage har udgivet en Bog om Alderdomsunderstøttelsesloven og deri ligeledes fremhævet Lovens Mangler, talte derefter og viste, at Loven var en Fattiglov, og det en Fattiglov, som ikke passede for et lille Land som Danmark. Understøttelse skal mere være som en Pension, der gives den hæderlige Gamle.

Hr. Folketingsmand Herman Trier holdt bestemt paa en fortsat Understøttelse efter den forskellige Levevis i Hovedstad og i Provinserne. At Kvinder skulde have samme Understøttelse som Mænd fandt han naturligt, og aldeles urimeligt, at en Kone skulde, hvis hun havde haft en daarlig Mand, vedblive at bære den døde Mand som en Klods om Benet ved at nægtes Understøttelse, fordi han havde modtaget Fattighjælp.

Hr. Folketingsmand J. K. Lauritzen mente nu slet ikke, Loven duede, medmindre den fik en anden Titel og et andet Indhold, og gennemgik under stor Munterhed, hvorledes 1) den brød med Sparsommeligheden, 2) svækkede Arbejdsomheden, 3) overskar Familjebaandet og 4) narrede Befolkningen.

Fru Birgitte Berg-Nielsen talte morsomt om det latterlige i, at Mænd skulde have mere Understøttelse end Kvinder, og viste, at det laa i, at Mænd var vant til at lade sig opvarte af deres Hustruer; Mænd kunde ikke hjælpe sig selv i de mindste Smaating, ikke selv sy en Knap i, stoppe en Strømpe eller tage deres eget Tøj frem. Naar de saa ikke mere havde en Hustru, skulde de betale for alt dette, og det var derfor, de skulde have større Understøttelse end Kvinder. Derfor burde alle Drengene oplæres til at hjælpe sig selv. For Resten holdt Fru Nielsen ogsaa paa en fastsat Understøttelse som Pension for de Gamle.

J. K. Lauritzen mente, at for alle de forsømte Drenge Skyld, der nu var dem, der modtog Alderdomsunderstøttelse, burde man foreløbig fastholde en større Sum for Mænd end for Kvinder.

Fru Nørhøj mente ogsaa, en fastsat Sum var heldigst, men hævdede bestemt lige stor Understøttelse for Mænd og for Kvinder.

Forsamlingen vedtog efter nogen Diskussion følgende Resolution:

„Da det i de Aar, Alderdomsunderstøttelsesloven har været i Virksomhed, har vist sig, at den trænger til Ændringer, tillader Forsamlingen sig at henlede Opmærksomheden paa følgende Punkter:

1) at Understøttelsen bør fastsættes ens for Mænd og Kvinder og ikke overlades som nu til de stedlige Myndigheders Vilkaarlighed.

2) at der ikke nægtes Enker eller fraskilte Hustruer Alderdomsunderstøttelse, fordi deres Ægtefæller tidligere har modtaget Fattighjælp.“

Kvindelig Fremskridtsforening haaber nu,